

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
OPĆINSKI SUD U LJUBUŠKOM
Broj: 63 0 P 046053 23 P
Ljubuški, 16.10.2023. godine

Općinski sud u Ljubuškom, po sucu Ankici Čuljak, postupajući u pravnoj stvari tužitelja Zaštitni fond Federacije BiH, ul. Kolodvorska 12, Sarajevo, zastupano po direktoru Refiku Duranu i Mirzi Drnda, višem stručnom suradniku Zaštitnog fonda F BiH, protiv tuženog J. M., S. bb, Lj., zastupanog po Luji Hercegu, odvjetniku iz Lj., radi naknade štete, vrijednost spora: 11.970,34 KM, nakon održane glavne i javne rasprave, dana 16.10.2023. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju na ime regresnog duga novčani iznos od 415,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 29.10.2020. godine kao dana isplate.

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 626,00 KM.

U preostalom dijelu tužitelj se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ustao sa tužbom pred Općinskim sudom u Sarajevu dana 28.07.2022. godine, a radi isplate regresnog potraživanja koje je tužitelj isplatio oštećenoj L. G. na ime naknade štete iz prometne nezgode.

Općinski sud u Sarajevu oglasio se mjesno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari dana 02.12.2022. godine te spis, nakon pravomoćnosti rješenja, ustupio Općinskom sudu u Ljubuškom kao mjesno nadležnom na daljnje postupanje, a koji se vodi pod brojem 63 0 P 046053 23 P.

U tužbi navodi da se dana 28.03.2020. godine, u mjestu S. u Ljubuškom, krivnjom J. M. dogodila prometna nezgoda u kojoj je upravljao neosiguranim i neregistriranim vozilom marke Mercedes Benz 201 190D, reg. oznaka ..., a u kojoj je nastala velika materijalna šteta.

Navodi da je Zaštitni fond F BiH isplatio oštećenoj L. G. razliku štete iznose od 1.655,00 KM i 7.100,00 KM, razliku štete u iznosu od 1.345,00 KM, taksu po šteti u iznosu od 500,00 KM, troškove odvjetnika u iznosu od 1263,60 KM, troškove vještačenja u iznosima od 47,44 KM i 59,30 KM, a što ukupno iznosi 11.970,34 KM na ime naknade štete, a sve u skladu sa člankom 16. Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obaveznom osiguranju od odgovornosti.

Tužitelj ističe da je za štetni događaj odgovoran tuženi budući da je upravljao neosiguranim vozilom te da sukladno članku 939. ZOO-a ima pravo regresa prema tuženom, to sudu predlaže da tužbeni zahtjev usvoji.

U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik osporava u cijelosti tužbeni zahtjev navodeći da je za predmetnu nezgodu isključivo odgovorna L. G. sa kojom je tužitelj zaključio izvansudsku nagodbu okončavši na taj način sudski postupak pred nadležnim sudom broj 63 0 P 041192 20 P u kojem je prije zaključene izvan sudske nagodbe, uslijed pasivnosti tuženika, sada tužitelja, sud donio presudu zbog propuštanja dana 29.12.2021. godine, na koju je prvotno bila izjavljena žalba koja je kasnije povučena.

Nadalje ističe da ne postoji valjana pravna osnova te da povrede kod oštećene gospođe G. ne opravdavaju regresno potraživanje, a da se tuženik nije uključivao u taj postupak pa te presude u odnosu na njega nemaju intervencijski efekt.

Ističe da je u postupku tužitelja M. G. protiv Zaštitnog fonda sud donio odluku 63 0 Mal 041612 21 Mal od 08.02.2022. godine koja je postala pravomoćna odlukom Županijskog suda Široki Brijeg, broj: 63 0 Mal 041612 22 Gž od 05.04.2023. godine i ne može se reflektirati na tuženika.

Smatra da tuženik nije bio uključen u raniji postupak te da je za ovu prometnu nezgodu pretežito i isključivo odgovornost na strani oštećene G., tj. vozačice Mercedes 202 jer vozilo nije držala u kretanju uz desni rub ceste posljedicom čega ostvaruje kontakt sa vozilom Mercedes 190 D kojim je upravljao tuženik M., a koji se kretao u suprotnom smjeru, pa da visina potraživanog iznosa od strane tužitelja nije sukladna posljedicama povreda koje je pretrpjela gospođa G. iz predmetnog štetnog događaja.

Na glavnoj raspravi saslušani su prometni vještak Ivan Tomas, na okolnosti datog nalaza i mišljenja, vještak medicinske struke doktor Azer Huseinbegović, na okolnosti datog nalaza i mišljenja, a provedeni su sljedeći materijalni dokazi: nalog za plaćanje od 22.04.2022. godine na iznos od 500,00 KM (sudska taksa), nalog za plaćanje od 13.04.2022. godine na iznos od 7.100,00 KM (nematerijalna šteta), nalog za plaćanje od 13.04.2022. godine na iznos od 1.263,60 KM (advokatski troškovi), nalog za plaćanje od 17.11.2020. godine na iznos od 1.345,00 KM (razlika na ime nematerijalne štete), nalog za plaćanje od 28.10.2020. godine na iznos od 1.655,00 KM (nesporni dio nematerijalne štete), troškovi medicinskog vještačenja u van-sudskom postupku u iznosu od 47,44 KM sa porezima i doprinosima, nalog za plaćanje od 20.04.2022. godine na iznos od 500,00 KM (sudska taksa), opomena pred utuženje – regresni zahtjev od 27.06.2022. god., nagodba od 08.04.2022. godine, punomoć kojom L. G. ovlašćuje ZOU Bukmir & Bukmir za zastupanje, Izvješće o izvršenom prekršaju s prometnom nezgodom PP Ljubuški od 03.05.2020. godine sa skicom lica mjesta i izjavama učesnika saobraćajne nezgode, foto-dokumentacija PU Ljubuški od 03.05.2020. godine, zapisnik o ispitivanju alkoholiziranosti od 28.03.2020. godine na ime L. G., zapisnik o ispitivanju alkoholiziranosti od 28.03.2020. godine na ime J. M., hitni pregled SKB Mostar, CUM od 28.03.2020. godine, uputnica za specijalistički pregled od 18.05.2020. godine, nalaz DZ Ljubuški od 22.05.2020. godine, nalaz i mišljenje DZ Ljubuški od 09.06.2020. godine, nalaz i mišljenje liječnika specijaliste DZ Ljubuški od 26.05.2020. godine, nalaz SKB Mostar, Kabinet za elektromioneurografiju od 11.06.2020. godine, nalaz SKB Mostar od 11.06.2020. godine, nalaz DZ Ljubuški sa kontrolnim pregledom od 15.06.2020. godine i 23.06.2020. godine, nalaz DZ Ljubuški sa kontrolnim pregledom od 24.07.2020. godine, nalaz DZ Ljubuški od 26.05.2020. godine presuda Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 Mal 041612 21 Mal od 08.02.2022. godine, presuda Županijskog

suda Široki Brijeg, broj: 63 0 Mal 041612 22 Gž od 05.04.2023. godine, presuda zbog propuštanja ovog suda, broj: 63 0 P 041192 20 P od 29.12.2021. godine.

Sud je cijeneći dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti sukladno članku 7 i 8. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) odlučio kao u izreci presude a iz slijedećih razloga:

Među strankama nije sporno da se dana 28.03.2020. godine u 07:25 sati na magistralnoj cesti M-6 Studenci, Ljubuški dogodila prometna nezgoda u kojoj su sudjelovali L. G. upravljajući vozilom Mercedes 200 CDI (202), registarskih oznaka ... i J. M., vozač vozila Mercedes 190 D, reg. oznaka ... koje nije bilo osigurano u trenutku prometne nezgode.

Također je nesporno da se protiv Zaštitnog fonda F BiH, tužitelja u ovoj parnici, i tuženika vodio postupak po prometnoj nezgodi od dana 28.03.2020. godine te da je po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Ljubuškom od 08.02.2022. godine, utvrđena odgovornost tuženika.

Međutim, tuženik tijekom ovog postupka osporava osnovanost regresnog potraživanja odnosno osporava da se prometna nezgoda dogodila kako tvrdi tužitelj i kako je to utvrđeno u pravomoćnoj odluci suda od 28.03.2020. godine te tvrdi da je za prometnu situaciju pretežito i isključivo odgovorna L. G..

Sporno je među strankama da li je tuženik u obvezi regresno isplatiti iznos koji je tužitelj uplatio oštećenju iz prometne nezgode odnosno pravna osnovanost tužbenog zahtjeva i visina u dijelu isplaćenog iznosa zbog povreda oštećene L. G..

Nije sporno da je tuženik J. M. upravljao neosiguranim vozilom, a sukladno odredbi članka 16. st. 1. točka 2) Zakona o osiguranju od odgovornosti za motorna vozila i ostale odredbe o obveznom osiguranju od odgovornosti (raniji zakon) te članka 69. st. 3. Zakona o osiguranju prometa na cestama („Službene novine Federacije BiH“, broj 57/20 od 19.8.2020. i 103/2021) kojom je propisano da „zaštitni fond ima pravo na naknadu od lica koje je odgovorno za štetu, tj. od vozača koji nije bio osiguran“, iz čega se crpi aktivna i pasivna legitimacija stranaka u ovom postupku.

Nije sporno da je sud u ranijem postupku utvrdio odgovornost vozača neosiguranog vozila J. M. koji nije bio sudionik u ranijem postupku Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 Mal 041612 21 Mal od 08.02.2022. godine koja je potvrđena presudom Županijskog suda Široki Brijeg, broj: 63 0 Mal 041612 22 Gž od 05.04.2023. godine.

Međutim, sada ovdje tuženik nije učestvovao u ranijem postupku pa naprijed navedene presude nemaju intervencijski efekt pravomoćne presude u odnosu na tuženika J. M..

Stoga sukladno odredbi članka 371a i 372. Zakona o parničnom postupku F BiH („Sl. Novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15) tuženik ima zakonsku mogućnost dokazivati osnovanost u ovom postupku.

Stoga su stranke u ovom postupku u cilju dokazivanja odgovornosti za štetu predlagali prometna i medicinska vještačenja, koja je sud provodio a u cilju dokazivanja osnovanosti regresnog potraživanja na strani tuženika u ovom postupku.

Iz Izvješća o izvršenom prekršaju s prometnom nezgodom PP Ljubuški od 03.05.2020. godine, skice lica mjesta, fotodokumentacije i nalaza vještaka prometne struke Ivana Tomasa proizlazi sljedeće:

- da se predmetna nezgoda dogodila na magistralnoj cesti M-6 Studenci, u blagom desnom zavoju, gledano iz smjera Čapljina, to jest iz smjera kretanja vozila Mercedes 190 (vozač M.), a koji je prolaskom kroz blagi desni zavoj ostvario kontakt prednjim lijevim dijelom vozila sa prednjim lijevim dijelom vozila Mercedes C 202, kojim se iz smjera Ljubuškog kretala vozačica G.,
- da je kontakt ostvaren **približno na razdjelnoj crti**, vozilo Mercedes 202 (G.) zaustavilo se 30 – 31 m nakon kontakta, na desnoj voznoj traci, gledano iz smjera kretanja, dok se vozilo Mercedes 190 (M.) zaustavilo 50 – 51 m nakon kontakta, na lijevoj voznoj traci, gledano iz smjera kretanja,
- da je brzina vozila Mercedes 190 (M.) u trenutku kontakta iznosila 68,4 km/h, a brzina vozila Mercedes 202 (G.) u trenutku kontakta iznosila oko 50 km/h, a za oba vozila nema podataka o eventualnom kočenju, što ukazuje da je brzina bila prilagođena stanju i uvjetima na cesti,
- *da se neposredno pred kontakt (cca 1 sekundu) vozilo Mercedes 190 (M.) kretalo pripadajućom desnom voznom trakom, a dok se vozilo Mercedes 202 (G.) kretalo lijevim kotačima po razdjelnoj crti,*
- da se u trenutku kontakta prednji lijevi kotač vozila Mercedes 202 (G.) nalazio na razdjelnoj crti, dok se kotač vozila Mercedes 190 (M.) nalazio desno uz razdjelnu crtu, ali su se gabariti vozila (prednji lijevi dio branika) nalazili iznad razdjelne crte, pa je došlo do preklapanja sudarnih površina.

Znači, zaključuje se da se prometna nezgoda dogodila zbog propusta oba sudionika prometne nezgode jer se nisu kretali dovoljno desno od razdjelne crte, pa dolazi do kontakta na samoj razdjelnoj crti između lijeve i desne vozne trake.

Naime, vozačica G. svojim lijevim kotačem u trenutku kontakta nalazila se na razdjelnoj crti koja nije reagirala otklonom upravljača u desno jer je približavanje vozila Mercedes 190 kojim je upravljao vozač M. nalazilo ka razdjelnoj crti u kratkom vremenskom intervalu prije kontakta (cca 1 sekunda) koji razlog ovakvog kretanja vozila Mercedes 190 se ne može utvrditi.

Shodno navedenom može se zaključiti propust oba sudionika (G. i M.) jer se nisu kretali dovoljno desno od razdjelne crte što dovodi do kontakta na samoj razdjelnoj crti između lijeve i desne vozne trake, a što se uočava i iz fotodokumentacije (F6, F7, F8, F10 i nalaza vještaka prometne struke Ivana Tomasa).

Sud je mišljenja da su oba sudionika vršila opasne radnje u prometu, a koje se ogledaju u kršenju odredbi članka 39. st. 2. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama BiH ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 6/2006, 75/2006 - ispr, 44/2007, 84/2009, 48/2010, 48/2010 - dr. zakon, 18/2013, 8/2017, 89/2017 i 9/2018) kojim je jasno propisano da je vozač dužan držati vozilo u kretanju što bliže desnom rubu kolnika i na tolikoj udaljenosti od njega da, s obzirom na brzinu kretanja vozila, uvjete prometa i stanje i svojstva ceste, ne ugrožava druge sudionike u prometu i sebe ne izlaže opasnosti.

Očito se oba sudionika prometne nezgode nisu kretala dovoljno desno od razdjelne crte uslijed čega dolazi do prometne nezgode podjednakim propustima oba sudionika.

Shodno navedenom, Sud zaključuje da su oba vozača **u razmjernom dijelu odgovorna za nastanak prometne nezgode**, a sve sukladno odredbi članka 192. u svezi sa člankom 154., 178. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima FBiH („Sl. list SFRJ", br.

29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list R BiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine F BiH", br. 29/2003 i 42/2011") pa će se regresno potraživanje koje tužitelj potražuje od tuženika umanjiti razmjerno podjednakoj odgovornosti od 50%.

U svom izlaganju tuženik osporava iznos isplaćene materijalne i nematerijalne za iznose povreda iz prometne nezgode koje su isplaćene L. G. nakon donošenja presude zbog propuštanja broj: 63 0 P 041192 20 P od 29.12.2021. godine, odnosno nakon povlačenja žalbe na presudu zbog propuštanja i zaključenja vansudske nagodbe 08.04.2022. godine za naknadu štete nastale u prometnoj nezgodi dana 28.03.2020. godine, a u kojem vansudskom postupku nije sudjelovao tuženik.

Po navedenoj vansudskoj nagodbi, oštećenoj je na ime razlike na već isplaćeni nesporni dio materijalne štete isplaćen iznos od 7.100,00 KM, na ime odvjetničkih troškova iznos od 1.263,60 KM te dana 17.11.2020 i 28.10.2020. godine izvršena isplata nespornog dijela nematerijalne štete u ukupnom iznosu od 3.000,00 KM.

Tuženik osporava navedeno regresno potraživanje smatrajući da je oštećena Grgić isključivo ili djelomično odgovorna za prometnu nezgodu i povrede koje su nastale iz prometne nezgode, a što je isti dokazivao u ovom postupku prometnim vještačenjem Ivana Tomasa i materijalnim dokazima.

Iz nalaza vještaka medicinske struke Azera Huseinbegovića, medicinskih nalaza i cjelokupne medicinske dokumentacije za oštećenu L. G., proizlazi sljedeće:

- da je L. G. povrijeđena u predmetnoj nezgodi i tom prilikom zadobila istegnuće paravertebralnih mišića vrata i nagnječenje desne šake,
- **da umanjjenje životne aktivnosti nije utvrđeno**, iz čega Sud utvrđuje da je neosnovan zahtjev tužitelja da potražuje regresno potraživanje za taj vid isplaćene naknade u iznosu od 7.100,00 KM.
- **da je bolove jakog intenziteta trpila jedan dan, bolove srednjeg intenziteta trpila 7 dana i bolove slabog intenziteta trpila 28 dana,**
- **da je primarni strah jakog intenziteta bio kratkog trajanja, da je sekundarni strah srednjeg intenziteta trpila 3 dana, a sekundarni strah blagog intenziteta trpila 10 dana,**
- da nije ispoštovan algoritam i protokol liječenja povreda notiranih inicijalnom medicinskom dokumentacijom,
- da nije moguće utvrditi da li se ostala medicinska dokumentacija može dovesti u vezu sa inicijalnom dokumentacijom, obzirom na nesporni razmak između nalaza u CUM – u od 28.03.2020. godine i ostale medicinske dokumentacije - prvi kontrolni pregled spec. ortopeda urađen 22.05.2020. godine, **to jest 55 dana nakon inicijalne dokumentacije,**
- da je tužiteljica između inicijalne i ostale medicinske dokumentacije mogla zadobiti i povredu koja nije vezana za predmetnu nezgodu,
- da FVSK nisu urađene u roku predviđenom protokolom i algoritmom liječenja, a EMNG GE od 11.06.2020. godine ukazao je na kronične neurogene promjene,
- da u medicinskoj dokumentaciji nema očitavanja Rtg – a vratne kralježnice od strane radiologa, da postoji nalaz FSVK u kojem nisu navedene degenerativne promjene.

Sud cijeni i prihvaća nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke, doktora Azera Huseinbegovića, kao stručan i objektivno urađen sukladno pravilima medicinske struke,

pa je Sud mišljenja da tužitelj nije dokazao da mu pripada regresno potraživanje prema tuženiku u dijelu isplaćenom u vansudskom postupku za umanjenje životne aktivnosti oštećenoj L. G., sukladno članku 154., 174., 939. Zakona o obveznim odnosima F BiH („Sl. list SFRJ”, br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine F BiH", br. 29/2003 i 42/2011“).

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke, tuženik je sukladno članku 38. i 39. Zakona o obveznom osiguranju u prometu F BiH (“Službene novine Federacije BiH”, broj 57/20 od 19.8.2020 i 103/2021 dužan tužitelju regresno isplatiti za bolove jakog intenziteta od 1 dan iznos od 70,00 KM, a koji iznos je umanjen za 50% pa isti iznosi 35,00 KM, za bolove srednjeg intenziteta od 7 dana iznos od 280,00 KM a koji iznos je umanjen za 50% pa isti iznosi 140,00 KM, za bolove slabog intenziteta od 28 dana iznos od 280,00 KM, a koji iznos je umanjen za 50% pa isti iznosi 140,00 KM, za primarni strah jakog intenziteta kratkog trajanja iznos od 60,00 KM a koji iznos umanjen za 50% pa isti iznosi 30,00 KM, za sekundarni strah srednjeg intenziteta od 3 dana iznos od 90,00 KM a koji iznos umanjen za 50% pa isti iznosi 45,00 KM, za sekundarni strah blagog intenziteta od 10 dana iznos od 50,00 KM a koji iznos umanjen za 50% pa isti iznosi 25,00 KM, a što ukupno iznosi 415,00 KM koji iznos tuženik tužitelju ima isplatiti po regresnom potraživanju koja visina je dokazana u ovom postupku, dok ostali potraživani iznos za regresno potraživanje nije dokazan sukladno članku 123. u svezi sa člankom 126 Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, br. 73/05, 19/06 i 98/15) u svezi sa člankom 154., 174., 939. Zakona o obveznim odnosima F BiH („Sl. list SFRJ”, br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine FBiH", br. 29/2003 i 42/2011“), pa se u preostalom iznosu tužitelj odbija.

Tuženik je u obvezi isplatiti i zakonske kamate na iznos od 415,00 KM od 29.10.2020. godine kao dana isplate (nakon što je isplaćen nesporni dio štete oštećenoj L. G.) sukladno članku 277. Zakona o obveznim odnosima F BiH („Sl. list SFRJ”, br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine F BiH", br. 29/2003 i 42/2011“)

Vezano za regresno potraživanje za troškove ranijeg postupka za naglasiti je da je nakon donesene presude zbog propuštanja tuženik izjavio žalbu koju je povukao te sa oštećenom L. G. odnosno njenim punomoćnikom zaključio vansudsku nagodbu, a ovom tužbom traži iznos od 1263,60 KM na ime odvjetničkih troškova, a nije dokazao koje troškove je imao i koje je opravdano tražiti regresno od tuženika, posebno ako se ima u vidu činjenica da je raniji postupak okončan vansudskom nagodbom.

Troškovi ranijeg i ovog parničnog postupka mogu biti regresno potraživani samo ukoliko je stranka određeno navela troškove za koje traži naknadu i ukoliko je zahtjev osnovan a sve sukladno članku 396. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“, br. 73/05, 19/06 i 98/15) u svezi sa člankom 154. 174 i 939. Zakona o obveznim odnosima F BiH („Sl. list SFRJ”, br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine F BiH", br. 29/2003 i 42/2011“), a što tužitelj nije dokazao u ovom postupku.

Kako tužitelj u ovom postupku nije dokazao osnovanim regresno potraživanje, odnosno tužitelj je uspio samo dokazati regresno potraživanje u razmjerno neznatnom dijelu od 415,00 KM, a tražen je iznos od 11.970,00 KM a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi sukladno odredbi članka 386. st. 3 Zakona o parničnom postupku F BiH

(„Službene novine F BiH“, br. 73/05, 19/06 i 98/15), pa stoga sud nije obvezao tuženika za regresno potraživanje po osnovu troškova ranijeg postupka, koji postupak je okončan vansudskom nagodbom, kao ni troškove za ovaj parnični postupak sukladno članku 939. Zakona o obveznim odnosima F BiH („Sl. list SFRJ“, br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989, "Sl. list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994 i "Sl. novine F BiH", br. 29/2003 i 42/2011“),.

Tuženik je obvezan da tužitelju naknadi troškove u dijelu materijalnog troška za troškove prometnog i medicinskog vještačenja u iznosu od 600,00 KM te troškove pristojbe na tužbu 11,00 KM (359,11 KM koji iznos je uplaćen a isti se umanjuje za uspjeh tužitelja od 3%) i presudu u iznosu od po 15,00 KM (pristojba od 500,00 KM prema vrijednosti spora umanjena za uspjeh tužitelja od 3%), a koji su troškovi nužni sukladno članku 387. Zakona o parničnom postupku F BiH i bez kojih materijalnih troškova tužitelj i ne bi dokazao svoje tvrdnje u ovom postupku.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 30 dana od dana donošenja putem ovog suda Županijskom sudu u Širokom Brijegu. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.

**Sudac
Ankica Čuljak**